

støtte trådte i kraft i 1946 og vil ministeren herunder redegøre for, på hvilken måde den almene boligsektor i dag lever op til lovens hensigter?»

Begrundelse

I 1946 fremlagde en venstregering under ledelse af statsminister Knud Kristensen en ny boligstøttelov (loven om byggeri med offentlig støtte), som er grundlaget for den almene sektor, vi har i dag. Nogle af de fordele ved loven, som man fremhævede dengang, var blandt andet, at sektoren som følge af den lave leje ville være i stand til at skaffe de økonomisk dårligt stillede borgere gode og sunde boliger. Samtidig blev det fremhævet, at opsparingen i det sociale byggeri skulle anvendes til nybyggeri således, at en vis selvfinansiering ville være mulig. Spørgeren er på den baggrund interesseret i at høre, om formålet med den almene sektor er det samme i dag som dengang.

Svar (19/3 01)

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard): Som udgangspunkt er det den almene boligsektors formål at tilvejebringe og administrere boliger, som kan betales af almindelige indkomster. Hertil kommer, at sektoren gennem den direkte offentlige støtte og den kommunale anvisningsret har et særligt ansvar for at løse boligsociale opgaver.

Formålet bygger i høj grad på principper, der blev fastsat helt tilbage ved Kanslergade-forliget i 1933. Adgangen til at yde lån til opførelse af boliger skulle tilvejebringe boliger, der svarede til den mindrebemidlede befolknings behov. Principperne blev videreført i 1938- og 1946-lovene.

Den almene boligsektors formål er fortsat at sikre boliger til almindelige indkomster, herunder også at sikre gode boliger til en række svage og udsatte grupper. Det er min klare opfattelse, at sektoren lever op til sit formål. Jeg skal i den forbindelse henvise til min besvarelse af spørgsmål S 2018. Jeg skal endvidere henvise til min besvarelse af spørgsmål S 2017 vedrørende sektorens selvfinansiering.

Spm. nr. S 2017

Til by- og boligministeren (12/3 01) af:
Gyda Kongsted (V):

»Vil ministeren på baggrund af at det ved ikrafttrædelsen af loven om byggeri med offentlig støtte blev nævnt, at en af fordelene var, at opsparingen i det almene boligbyggeri skulle anvendes til nybyggeri for derigennem, at sikre en vis selvfinansiering oplyse, hvorvidt og i hvilket omfang dette finder sted eller har fundet sted?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen i spørgsmål nr. S 2016.

Svar (19/3 01)

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard): Det er rigtigt, at baggrunden for princippet om, at lejen i det almene byggeri ikke nedsættes, når lånene er tilbagebetalt, historisk er, at de således frigjorte midler skulle anvendes til boligformål, herunder til nybyggeri, men også til modernisering mv. af det eksisterende byggeri, og dermed bidrage til at gøre det almene byggeri mere selvfinansierende.

Det er imidlertid først nu, at lånene for alvor begynder at blive udamortiseret i større omfang, og betalingerne fra de udbetalte lån er derfor aktuelt begrænsede. I 2000 udgjorde betalingerne samlet knap 60 mill. kr., men de vil indenfor nogle år blive meget betydelige.

Netop på baggrund af denne konstatering vedtog Folketinget i 1998 en lovændring (folketingsåret 1998-99 – L 46 – vedtaget som lov nr. 1001 af 23. december 1998), der indebar, at halvdelen af de fremtidige midler skal overføres til Landsbyggefonden til brug for omfordeling. Dermed sikredes, at Landsbyggefonden har midler til en fortsat støtteindsats i det eksisterende byggeri. For byggeri med tilsagn efter 1. januar 1999 blev samtidig fastsat, at en andel af midlerne herfra skal opsamles i en særlig nybyggerifond øremærket nybyggeriet.

Som det også fremgik af baggrunden for ændringen i 1998, er situationen i det almene byggeri i dag den, at der er et betydeligt behov for støtte i den eksisterende boligmasse, ikke mindst i de problemramte boligområder. Og dette behov imødekommes stort set ved selvfi-